

Sygn. akt VIII Cz 380/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia SO Małgorzata Kończal (spr.),

Sędziowie: SO Katarzyna Borowy, SO Jadwiga Siedlaczek

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2019 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. W.**

z udziałem **R. Ż.**

o uregulowanie wykonywania władzy rodzicielskiej

nad małoletnim **J. Ż.**

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Rejonowego w Golubiu - Dobrzyniu

z dnia 19 grudnia 2018 r.

sygn. akt III Nsm 170/18

postanawia: oddalić zażalenie.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Jadwiga Siedlaczek/

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Golubiu – Dobrzyniu odrzucił wniosek w niniejszej sprawie na podstawie art. 1099 § 1 k.p.c. kosztami nieuiszczonej opłaty sądowej obciążając Skarb Państwa.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy powołał się na rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, zgodnie z którym, właściwe międzynarodowo do orzekania w sprawach odnoszących się do odpowiedzialności rodzicielskiej są sądy państwa członkowskiego, w którym dziecko zwykle zamieszkuje w czasie, w którym wytoczono powództwo. Wskazując na dalsze regulacje w/w rozporządzenia i podkreślając, że w przedmiotowej sprawie miejsce zamieszkania dziecka i obojga rodziców znajduje się poza granicami Polski, uznał, że jurysdykcję sprawuje państwo członkowskie miejsca stałego pobytu dziecka.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła wnioskodawczyni zaskarżając je w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiocie odrzucenia wniosku w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej względem małoletniego syna stron **J. Ż.** w postaci art. 1099 § 1 k.p.c. oraz art. 17 rozporządzenia Rady nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i

wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej poprzez jego bezpodstawne zastosowanie oraz art. 12 w/w rozporządzenia poprzez jego błędne niezastosowanie, w sytuacji, gdy w przedmiotowej sprawie występują przesłanki jurysdykcyjne dla sądu polskiego opisane w art. 12 – tj. władza rodzicielska przysługuje obu polskim małżonkom, zaś rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w Golubiu – Dobrzyńiu leży w najlepszym interesie dziecka.

Mając na uwadze powyższe skarżąca wniosła o:

1. uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;
2. zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę Sądu Rejonowego, skutkującą odrzuceniem wniosku wniesionego przez skarżącą. Zarzuty zażalenia są zaś oczywiście bezzasadne. Skarżąca powołuje się na art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. pomija jednak fakt, że rodzice małoletniego nie są małżeństwem. Tym samym przepis ten nie znajdzie zastosowania w niniejszej sprawie. Jednocześnie zażalenie nie zawiera jakichkolwiek innych merytorycznych zarzutów, podważających ocenę Sądu I instancji.

W szczególności skutku nie mogą odnieść twierdzenia zażalenia, co do tego, że wnioskodawczyni ma zamiar wrócić do Polski i tutaj zamieszkać na stałe. Twierdzenia te, niezależnie od tego, że stanowią o okoliczności przyszłej i niepewnej, nie odnoszą się do aktualnej sytuacji wnioskodawczyni, zatem nie mogą być brane pod uwagę przy ustalaniu jurysdykcji Sądu. W tej sytuacji, mając na względzie, że rodzice małoletniego nie są małżeństwem, oboje zamieszkują za granicą, podobnie jak małoletni, brak jest podstaw dla stwierdzenia jurysdykcji polskiego sądu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie skarżącej, stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Jadwiga Siedlaczek/